

במדינה

העם

עם אחד

פעמים בשנה — בחודש ניסן ובחודש תשרי — שוכחת האומה למשך כמה ימי חג את צרות היומיום, נזכרת באמיתות היסודיות של חייה.

מכל האמיתות האלה, אין עמוקה יותר מזו: שהאומה העברית החדשה במדינת ישראל היא אחת האומות המאוחדות ביותר עלי אדמות. אין בה פרצות רציניות. לגבי השאיפה הלאומית לקיום ולבטחון, לריבונות ולעצמאות, אין בה פורצי-גדר ואין בה יוצאי-אידופן.

מבחינה זו, יכולות אומות רבות לקנא באומה זו.

חומות יריחו. אולם כל דבר טוב עלול להיזק, כאשר הוא לוקה בהפרוה. לע"ש נדמה כי אחדות האומה מגיעה לשיאים שיש בהם פגם.

שיא כזה הופגן השבוע. בעיקבות החלטת-הגינוי של מועצת-הבטחון של האו"ם, התכנסה הכנסת ונתבקשה לגנות את הגינוי. אך פירוש ההחלטה היה, למעשה: כאשר, אחר מעשה, ללא כל סייג, את פעולת נוקייב ואת המדיניות שהובילה אליה.

טבעי היה כי בשאלה כזאת, הנוגעת לקו העקרוני של דויד בן-גוריון ונערי-הצרו, יתחלק הבית למחנה של מחייבים ומחנה של שוללים. אולם הדבר לא קרה.

לשמע המלה הקדושה „בטחון“ נפלו כל המחיצות, כמו חומות יריחו. כעדה של תלמידים בבית-ספר, או כפרלמנט של חותמתי גומי בדמוקרטיה עממית, קיבלה הכנסת כמעט פה אחד (להוציא את סיעת מק"י) החלטה שאישרה למפרע את החלטות בן-גוריון — ולמעשה יפתה את כוחו מראש להמשיך בדרך זו ככל העולה על רוחו.

כך התפרק בית-המחוקקים מאחריהו, מסר לראש-הממשלה דיקטטורה ממשית על העניין העליון של מלחמה ושלוה.

דבר והיפוכו. כל זה נעשה בשם האחדות הלאומית, כדי להוכיח לגויים כי עם ישראל מאוחד ומלוכד.

אולם אחדות לאומית אין פירושה אחדות לאומית.

אחדות לאומית פירושה — הסכמה עמוק על העיקר הלאומי, תוך ניגודים חיצוניים פנימיים. אחדות לאומית פירושה — הפיכת האומה לצבא לובש-מדים וממושם, נטול מחשבה והחלטה, הי צועד שמאל-ימין על פי פקודת מנהיג בלעדי.

האחדות היא מתנת שמיים, צמח אורגאני המסוגל לעמוד מול סערות הימים. האחדות היא קאייקטורה של האחדות, משענת קנה רצון, שאינה עומדת במיבחן רציני. בפרוס פסח תשכ"ב היתה האומה זקוקה, יותר מאשר בכל עת אחרת, לבירור מעמיק של מושגים אלה.

מדיניות

הוקרה כפולה

אשליות מתות בקושי. בייחוד כשהן אשליות כה יקרות כמו יחסי ישראל-צרפת. מדינה אחת יכולה למנוע את הגינוי ה"חמור" של ישראל במועצת-הבטחון של האו"ם. היתה זאת צרפת. תנועת-יד פשוטה שלו נציג ממשית פאריס היתה מספיקה. אולם הרים את ידו בשעה שהיו"ר שאל: „מי נגד?“ היתה ההצעה נופלת מאליה. הנציג הצרפתי לא עשה זאת. תחת זאת הרים את ידו כאשר שאל היו"ר: „מי נגד?“ להימנעות אין כל ערך מעשי. ישראל גונתה פה אחד, הועמדה מחוץ למשפחת העמים.

אפתעה לגנראל. אולם אדם טובע מסוגל להיאחז גם בקש. נוכח הבדידות המוחלטת, בה מצאה את עצמה ממשלת ישראל, היא תרה נואשות אחרי נתמה כלשהי, על כן החליטה כי עמדת נציג צרפת היתה, בעצם, מעשה יפה.

בעמדו לפני הכנסת, הביע דויד בן-גוריון „הוקרה“ לצרפת על הימנעותה. הכנסת כולה צרפה במילים חמות את ברכותיה הלבביות.

לחמשת „החברות הקבועות“ של מועצת הבטחון — ארצות-הברית, ברית-המו"ע, צרפת, בריטניה, צרפת וסין הלאומית — האפשרות הפזיז כל הצעה על-ידי הצבעת „לאו“ פשוטה. הצבעה זו היא הקרויה, בטעות, „ויטו“, על שם הזכות שהיתה שמורה בעבר למלך „להטיל ויטו“ על החלטות הפרלמנט.

ומחיר נוח

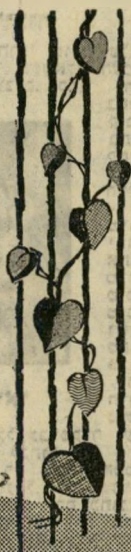
הגשר לטעם טוב

סיילון

פינת אוכל משפחתית

נושמת כרהיט להול
צפוי מפורמאיקה לשלחן
ופלסטיקה לכסאות לפי
בחירת הלקוח

ביח"ר לרהיטים מתקפלים ורהיטי ילדים

שורק את אביטל

לאשה בהריון

המתנה הנאה ביותר:
ספרו של פרופ' אשרמן
„לקראת אמהות“
להשיג ככל חנויות הספרים

רגע!

אם אתה מעוניין בקשרים עם אספני בולים, מטבעות וזכרות מכל ארצות תבל ובכלל — אם אתה מעוניין להתכתב עם בני ארצות חוץ מכל הגילים — התקשר עוד היום עם: „ישראל“

המכון להתכתבות בינלאומית
תל-אביב, ת.ד. 11015
צרף 20 אגורה עבור פרוספקט.

דמי מגוי ל„העולם הזה“ לשנה:

בארץ ובכל ארצות העולם בדאר רגיל — 25 ל"י. בדאר אויר: לארצות אירופה (כולל תורכיה), פרס ומזבבת הכתר עדן — 40 ל"י לשנה; לדרום-אפריקה, חבש, ליבריה, ניגריה, רודסיה, גאנה, ארתידיאה, בורמה, סיאם והאיים הפיליפיניים — 50 ל"י לשנה; לארצות-הברית, קנדה, קובה ומכסיקו — 60 ל"י לשנה; לארצות דרום-אמריקה — 70 ל"י לשנה; לאוסטרליה וניו-זילנד — 80 ל"י לשנה.